

تحلیلی درباره

نماز جمعه

حجه الاسلام والملمین
قدیری

الجمعة " یعنی خورشید به روزی افضل روز جمده طلوع نکرده است .

ما در حدیث دیگر وارد شده :

" من ماتَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَتِيقٌ مِنَ النَّارِ " یعنی کسی که روز جمده بصرد او آتش آزاد نمیشود . و این احادیث و غیراینها که زیاد است ، اهمیت روز جمعه را این سعادت و معلوم است که این اهمیت دادن برآ خصوصیتی است که در روز جمده هست ، ولنقط آن نیز مفهوم نمیشود ، و آن اجتماعی است که در این روز حاصل میگردد .

و نیز در حدیث صحیح وارد شده که :

" فَضْلُ اللَّهِ يَوْمُ الْجُمُعَةِ عَلَىٰ غَيْرِهِ مِنَ الْأَيَّامِ وَإِنَّ الْجَنَانَ لِتُزَرَّفُ وَتُزَينَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لِمَنِ اتَّهَا ، وَإِنَّكُمْ تَتَسَاقُونَ إِلَى الْجَنَّةِ عَلَىٰ قَدْرِ سَقْمِكُمْ إِلَى الْجَمَعَةِ " یعنی : " خداوند روز جمعه را بروزهای دیگر فضیلت داده ، و سبیت روز جمـ

عهادی آن نیز به این جهت زیاد بروخورد میگنیم . جناتکه دوباره نماز جماعت ، در حدیث وارد شده که اگر عدد جماعت ازده نفر تجاوز کند ، غیر از خداوند تعالی کسی خاص اجر آن را نمیتواند بگیرد ، با برای حضور در مساجد و نماز خواندن در مساجد نوابهای عجیب و مهی دیگر میگنند . با برای ایام مخصوصی و اجتماع در آن ایام مثل آیاد و جمعات و غیر آنها ، آثار و بروکات و اجر و نواب زیاد مقرر نمیگاردند . مثلا ، در حدیث صحیح راجع بدروز جمده وارد شده :

" إِنَّ اللَّهَ أَخْتَارَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ " شیئاً فَاخْتَارَ مِنَ الْأَيَّامِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ "

معنی خداوند از هر چیزی جزئی را اختیار فرمود . و از روزها روز جمده را برگردید . با در صحیحه دیگر وارد شده :

" مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ يَوْمًا أَفْضَلَ مِنْ يَوْمٍ

از ویژگیهای انقلاب مقدس اسلامی ، بنای این انقلاب بر مبنای وحدت و بکار رجیکی ملت است . این وحدت ملت بود که نتوانست قدرتهای شیطانی بزرگ را درهم بشکند : و نظام طاغوتی را از میان سرد ، و نظام البی و حکومت اسلامی را جایگزین آن نماید . و اصولا در این حکومت کفر بر مبنای آن وحدت است ، به وحدت ارزش سیار داده شده ، و تحریص و بر عیب زیاد در ایجاد آن میگردید . و انسانها را از اختلاف که متناسب شکستها و بدینختیها است بروحدر میدارد . و میتوان گفت : " متن حکومت اسلامی وحدت ، و حکومت اسلامی متن وحدت است . "

احکام ساری که در فقه اسلام ملاحظه میشود ، کشته از اجتماعیات و اخلاقیات و برنامه های حقوقی و ساسی آن که خود عامل مهم در ایجاد وحدت هستند ، در احکام

زینت میشود برای اشخاصی که به نماز جمعه میروند، و هر کدام از شماها که به نماز جمعه سبقت گرفته باشد، زودتر به پیشتر میروند

و در حدیث دیگر وارد شده:

”مَنْ قَدِمَ سَبْعَةَ الْجَمِيعَ إِلَّا حَرَمَ اللَّهُ جَذَّحَاهَا عَلَى النَّارِ“.

بعنی هیچ قدیمی به سوی جمعه نشافت مگر اینکه خداوند جسد او را بر آتش حرام تکرد. و احادیث دیگر در این زمینه بسیار است که در آنها ترغیب و تحریم به نماز جمعه شده که به وضوح از آن استفاده میشود که به جه اندازه به وحدت صفو مسلمین اهیبت داده شده است، و بهترین عامل و حافظ وحدت عبادتهای اجتماعی بخصوص نماز جمعه است.

و بر حسب بیانهای بعض برادران عزیز نظر خوانندگان محترم را به حکم نماز جمعه با استدلالی اجمالی و به طور اشاره جلب میکنم.

نماز جمعه و احباب تحریری است، و کتابت از ظهر میکند. و برای سیان آن به مطالب زیر اشاره میشود:

۱- اصل و جوب نماز جمعه اجمالی از صوریات فقه بلکه ضروری اسلام است، و روایات زیاد دلالت بر آن دارد، گذشته از اینکه فی الجمله از آیه شریفه نبر استفاده میشود:

”يَا أَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا نَذَرُوا ذَرَّوا مِنْ يَوْمِ الْحِجَّةِ فَأَتَسْعَوا إِلَيْيَ ذِكْرِ اللَّهِ وَذِرْوا الْيَمِينَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ“.

ای کسانی که اینجا آوردهاید رمانتی که نداش برای نماز از روز جمعه، بمسوی ماد خدا شناس کنید و خرد و فروش را رهای کنید، این برای شما بینراست اگر بدانید و چون بحث و کلام در اصل استفاده و کیفیت استفاده از آیه شریفه مفصل است،

و بنای ما بر اشاره اجمالی است، بهروایی من که در دلالت صریحت از آیه نماز کشاست اکتفا میکنم، و آن صحیحه زواره است:

”عَنْ آئِيٍّ حَقَّرَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَسَّاً صَلَةُ الْجُمُعَةِ فَرِيقَةٌ وَالْإِجْتِمَاعُ إِلَيْهِ فَرِيقَةٌ مَعَ الْأَمَامِ“.

بعنی نماز جمعه واجب است و اجتماع در آن با امام واجب است. بس اصل و جوب نماز جمعه مسلم است، و این روایت نیز استفاده میشود.

۲- از شواهد و قرائین استفاده میشود، که این و جوب تحریری است، که از حمله آن اینست که و جوب تعیینی برهمه مکلفین غیر از اشخاصی که در روایات استثناء شده اند، بسیار بعد بلکه غیر واقع است، چون اجتماع همه ایران عملی بیست، ایا حضور همه مکلفین مذکور در تهران برای نماز جمعه عملی است؟ ایا همه اقوام مکلف در کوفه، در زمان حضرت (ع) برای نماز جمعه حاضر میشدند؟ و مرجد مکانی این حضور حاضر میشدند؟ و این نکته محتوای تقویتی نوی مر عدم و جوب تعیینی نماز جمعه باشد، گذشته از اینکه در خود روایات و ادله و ادله در نماز جمعه بقرائین و شواهد دیگری مرجحوریم که موبد مطلب است و تعمیل آن ناید در محلش مورد بحث واقع شود، بس نماز

بهشت در روز جمعه

زینت میشود برای

اشخاصی که

بنماز جمعه میروند

جمعه واجب تحریری است.

۳- نماز جمعه کفايت از نماز ظهر میکند و معنای واجب تحریری بودن نماز جمعه همن است، و این معنی در زمان عدم سطید امام هم هست و در سر زمان ساکن زمان سطید تقدیم جامع الشرائط است و برای زمان مطلب یک حدیث از روایات آن را بیان میکنم و آن صحیحه زواره است.

”قَالَ : حَتَّىٰ أَبُو عِدْدَةِ اللَّهِ (ع) عَلَىٰ مَلْوَةِ الْجُمُعَةِ حَتَّىٰ ظَبَّتِ الْأَنْتَهَىٰ فَلَمْ تَنْعُدُوا عَلَيْكُ ، فَتَالَ لَا ، اَنْتَ عَنِتْتُ عِنْدَكُمْ .“

بعنی حضرت صادق (ع) اما را بر نماز جمعه تحریم و ترغیب فرمود تا من کسانی کردم که بخواهد دور او جمع شویم، بس گفتم اطراف شما جمع شویم فرمود، نه قصد کردم که بزدخدوتنان نماز جمعه بخوابند، و این حدیث بوضوح دلالت دارد سر کفايت نماز جمعه از ظهر، حتی با عدم سطید امام و حتی با عدم نصب امام شخصی را برای اقامه جمعه پس قطعاً در مثل زمان ما که ائمه جمعه مسحوب از اطرف فقهی عادل هستند کفايت میکند.

۴- از آنجه ذکر کردیم معلوم میشود که، و جوب تحریری نماز جمعه و کفايت آن از ظهر برای بر هر دو قول، سعی میشود و منصی نمودن آن نایت است، زیرا معنای منصی بودن نماز جمعه بستگی شرط است در اقامه نماز جمعه که با خود امام با منصوب از طرف او ناید نماز جمعه را اقامه کند و دیگران حق ندارند نماز جمعه برای کنند، و این معنی مناقات ندارد، که بر خود امام با منصوب از طرف او واحب تعیینی نموده، بلکه تحریری باشد و برمدم دیگر نیز حضور نماز جمعه واجب تحریری باشد و ظاهر اینستگه نماز جمعه از متاصب است، جنابه از روایات استفاده میشود، و از حمله آیه صاححة زواره گذشته است که زواره عرض کرد (ر نعده علیک) بعنی دور شما جمع شویم، از این عمارت معلوم

مسود نثار جمیع با مقام امامت مربوط است و از جمله روایاتی که دلالت بر منصی بودن نثار جمیع میکند موافق طلحه بن زید است "لاجمعه الا في مصر تمام غیر الحدود" یعنی نثار جمیع است مگر در شهری که در آن اقامه حدود میشود و از این ارتضاط معلوم میشود نثار جمیع نظر اقامه حدود مربوط به حکومت اسلامی و حاکم اسلام است، و معنی منصی بودن نثار جمیع همین است.

و از جمله روایاتی که دلالت بر این مطلب میکند روایت محمد بن سلمان است: "عن ابی حفصی (ع) قال: تجب الجمعة على سعة نهر من المسلمين، ولا تجب على اقل منهم، الامام و فاقيه و المدعى حطا والمدعى عليه، والشاهدان، والذى يحضر الحدود بين يدي الامام".

معنی: حضرت باقر (ع) فرمودند: نثار جمیع بر هفت بفرار از مسلمین واجب مسود امام و فاسی او و کسی که ادعای حقی میکند و کسی که بر او ادعا شده و دو شاهد و کسی که در خدمت امام حدمیزد و دلالت این احادیث بر اینکه نثار جمیع از شئون حکومت و از مختصات امام است، ظاهر است و بر دلیل حکومت و ولایت فقیه عادل دلالت دارد بر اینکه تمام مختص امام از جمله منصب اقامه جمیع برای فقهاء عادل بر نات است و میتواند کسانی را برای آن منحوب نماید، سنا برایین در مثل این زمان که ائمه جمیع منحوب از طرف فقیه عادل هستند، وحوب تحسیری و کفایت از طهیر نات و می اشکال است.

۵- آنچه ذکر شد که نثار جمیع واحب تحسیری است، فقط حکم خود نثار جمیع است، واما اکثر مصالحی باشد که حساب آن مصالح لازم شده که حاکم نثار جمیع برای کشد و مردم را نثار جمیع فراخواند، بر مردم

حضرت باقر(ع)

قسم یادکردند که

اصحاب پیغمبر(ص)

از روز پنجشنبه برای

جمعه آماده میشدند

حضور به آن نثار منحو واجب کفایت لازم است، مثل زمان ما که میتوان گفت لازم است هر جسم اقدام ماین نثار، ولازم است بر مردم حضور سمارهای جمیع بحد کفايت که بعلاوه آن اختصار سماوی اعیانی عظیم- ترین سلاح است برای ارتش بردن دشمنان اسلام و سخت و خواری آنان و بالآخرین و سخت است برای ایجاد وحدت بین مسلمین که مستکبرین و جیان خواران از آن بیشم دارند، و اساس پیروزی اسلام و مسلمین ایجاد و اتفاق آنان با سوجه بحد او اعیان پر بحبل الله است ای ای و مطالعات ای ای

"وَاعْتَصُمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جِهِنَّمُ وَلَا تَنْفِرُوا
وَإِذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَغْدِيَ
فَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِكُمْ فَإِذَا حَسِنْتُمْ
هُمْكُمْ اعْتَصَمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ يَعْنِي اسْلَامِ
بِمَا كَنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَإِذْ كُنْتُمْ تَنْفِرُوا
كَنْتُمْ تَعْمَلُونَ سُوءًا فَلَوْلَا نَفَرْتُمْ
بِوَدِيدِنَا سُوءًا حَدَّا وَلَمْ يَأْتِنَا
دُوْسُنِي ایجاد کرد و سبب نعدت او سا
بکدیکر برادر شدید ، و این مختصر فقها
معظور اشاره حکم نثار جمیع و کفایت آن ازظیر
باشرهای احوالی میان شد، و مستلزم نظر جمیع
سائل عمیق و مفصل است که با بد در محل

تحقیق شود، و در خاتمه نظر برادران خواهان ایمانی را با این حدیث شریدند میکنم که بدانند برای حضور در نثار جمیع قدر باید اهتمام ورزید، روایت چابرین بزید "عَنْ أَبِي حَافَّةَ عَلَيْهِ الْأَنْوَارِ قَالَ: قَلْتُ لَهُ - تَوَلَّ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ - قَاتَلَ إِلَيْنِي ذِكْرُ اللَّهِ، قَالَ: أَعْمَلُوا وَعَجِلُوا فَإِنَّ يَوْمَ مُضيقٍ عَلَى الْمُسْلِمِينَ فَيَوْمَ تُوَلَّ أَعْمَالَ الْمُسْلِمِينَ فِيهِ عَلَى قَدْرِ مَا فَيْقَ عَلَيْهِمُ الْحَسَنَةُ وَالسَّيِّئَةُ تَخَافَعُ فِيهِ، ثُمَّ وَقَالَ أَبُو حَافَّةَ (ع) وَاللَّهُ لَقَدْ يَلْفَتُ أَنَّ اصحابَ النَّبِيِّ (ص) كَانُوا يَنْجِيَنَّهُمْ لِلجمعةِ يَوْمَ الْخَفْسِ لِأَنَّهُ يَوْمٌ مُضيقٌ عَلَى الْمُسْلِمِينَ " یعنی جابر میکوید شد که در حضرت باقر (ع) از کلام خدا "بستانید به یاد خدا" حضرت فرموده عمل کنید و عجله کنید که در روز جمیع بر مسلمین تضییق شده و نواب اعمال "آن روز بقدری است که بر آنها تضییق و نواب کار خوب در آن روز دوپراپروکا و کاربرد در آن روز دوپراپراست، و حضرت فرمودند: که بخدا قسم بعن رسیده است که اصحاب پیغمبر (ص) از روز پنجشنبه برای جمیع میهمانشندند برای اینکه جمیع روزی است که بر مسلمین تضییق شده معنای تضییق در حدیث اینکه مسلم در این روز وظایفی دارند که باید با اقدام کنند، و بکارهای دیگر نمروسند لذا اصحاب پیغمبر از روز قبل مهیا میشدندند، پس انتظار ابرار ادران و خواهان است که برای حضور در نثار جمیع اهتمام ورزید، بلکه هر چه بسی میرویم بمنتهی اهتمام کنیم و از برکات این اجتماع مهیا میشوند بر سرمهیم، والحمد لله رب العالمین خواهان

